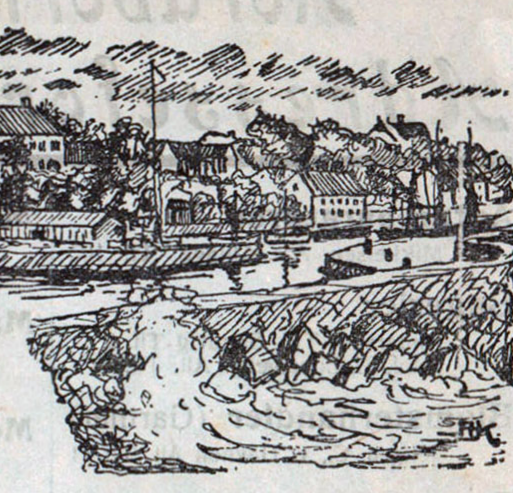

NORDBORNHOLM

Udgaar i Allinge-Sandvig,
Tejn, Olsker, Rutsker, Bø,
Klomensker og Hasle

Ansvarhavende Udgever:
Otto Gornitzka, Telet. 74
Gornitzka's Tryk, Allinge

Nr. 461 A Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø Forretningsann. 8 - Fredag den 18. December Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. 1936

Svigerfors Julegave.

Hvad skal vi saa give Mor til Julen? spurgte den unge Doktorfrue sin Mand en Ugestid før Juleaften.

— Er det Svigerfors, du mener? svarede Doktoren med en ejendommelig skarp Betoning. — Nej, ved du nu hvad, lille Kone, efter den sidste Scene, jeg har haft med hende, fordi jeg — ja, jeg gider ikke tale om det — saa kan du da nok begribe, at jeg ikke kan være begejstret for det Spørgsmaal. At du giver hende noget, det er anden Sag. —

Doktoren var i Grunden en skikkelig Fyr, som ellers aldrig var Uvenner med nogen Mors Sjæl, men i sin korte Ægtemandsstand havde han allerede haft flere Smaarivninger med Svigerfors, og maaske havde han ogsaa været lidt vel iritabel overfor den strenge Dames smaa Særheder, men Sagen var, at Venerne i Kegleklubben, som alle til Hobe var Pebersvende, altid drillede ham med denne Svigerfors, og det kan jo sætte selv en Engel af en Svigerfors i Krigshumør. Og just saa himmelsk et Væsen var Doktoren nu heller ikke.

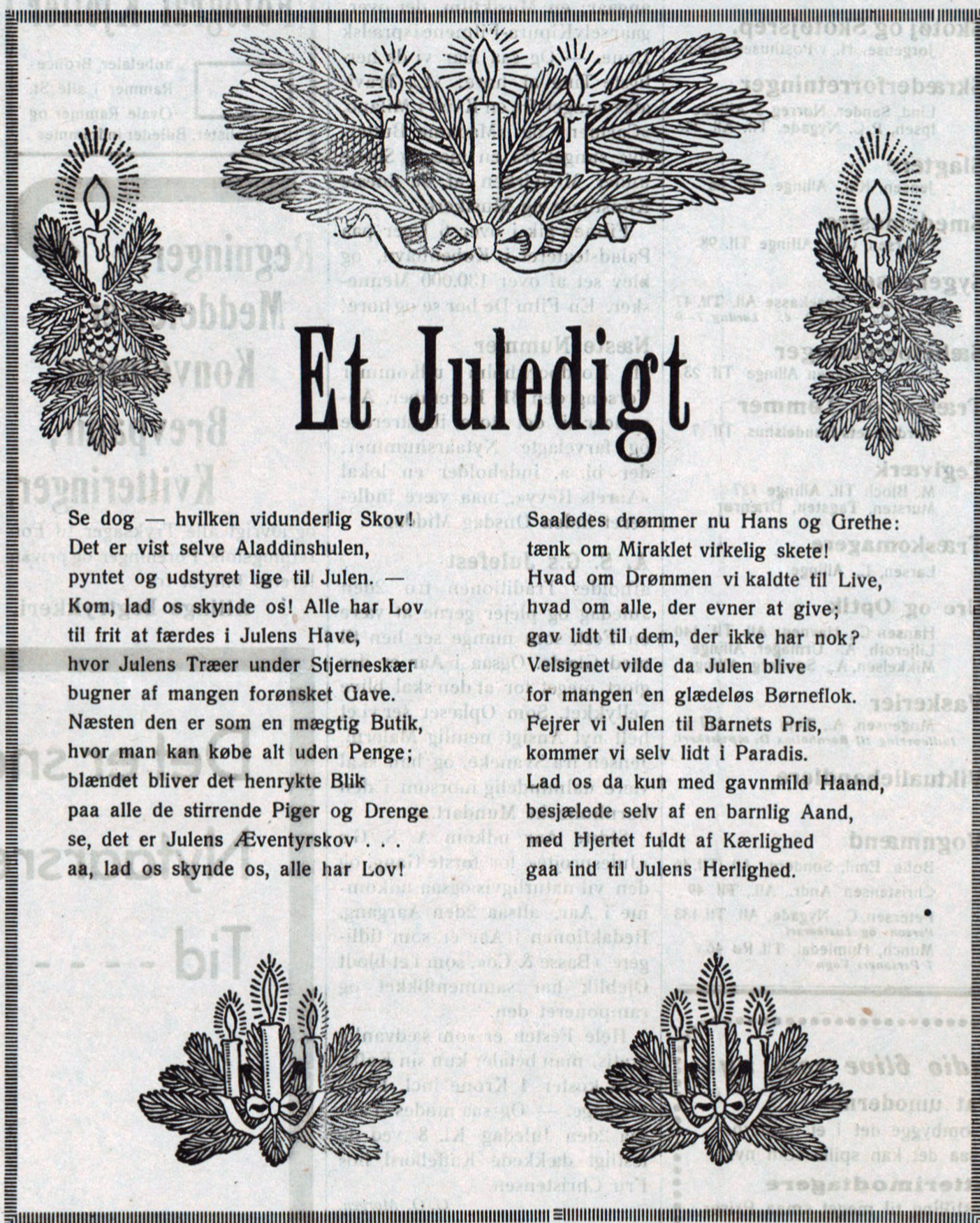
Naa, det Svar, som han gav sin lille Kone i Anledning af bemeldte Present-Spørgsmaal, bragte ogsaa hende ud af Ligevægt. Der blev endogsaa en lille Scene; thi endog blot Navnet »Svigerfors« er jo desværre nok til at udsaa Tvedragt i to elskende Hjerter.

Men Doktoren var jo som sagt en skikkelig Fyr, som øjeblikkelig fortrød sin Hidsighed og derfor snart krøb til Korset. Da han næste Dag var paa Hjemvejen fra sin sidste Patient, gjorde han sig selv Bebrejdelser i Anledning af sin Optræden mod sin søde lille Kone.

— Jeg har dog vist alligevel forløbet mig, og hun har en vis Ret til at være vrippen, sagde han til sig selv. — Men Svigerfors skal saamænd ikke derfor fodres med Presenter. . . .

Hvad min lille Emmy angaar, saa skal hun faa at se, at jeg ikke er kneben, naar det gælder hende. Og saa gik han hen til Kunsthandleren og lod sig forevise nogle af de smukkeste, klassiske Relieffer.

Han havde netop købt et af de dyreste, da en af de unge Damer i Butikken, som kendte Doktoren, kom hen og sagde til ham: — Aa, Hr. Doktor, Deres Frue har saamænd allerede været os med sit Besøg i Anledning af Julen, og hvis det kan

Et Juledigt

Se dog — hvilken vidunderlig Skov!
Det er vist selve Aladdinshulen,
pyntet og udstyret lige til Julen. —
Kom, lad os skynde os! Alle har Lov
til frit at færdes i Julens Have,
hvor Julens Træer under Stjernesker
bugner af mangen forønsket Gave.
Næsten den er som en mægtig Butik,
hvor man kan købe alt uden Penge;
blændet bliver det henrykte Blik
paa alle de stirrende Piger og Dreng
se, det er Julens Æventyrskov . . .
aa, lad os skynde os, alle har Lov!

Saaledes drømmer nu Hans og Grethe:
tænk om Miraklet virkelig skete!
Hvad om Drømmen vi kaldte til Live,
hvad om alle, der evner at give;
gav lidt til dem, der ikke har nok?
Velsignet vilde da Julen blive
for mangen en glædeløs Børneflokk.
Fejrer vi Julen til Barnets Pris,
kommer vi selv lidt i Paradis.
Lad os da kun med gavnmild Haand,
besjælede selv af en barnlig Aand,
med Hjertet fuldt af Kærlighed
gaa ind til Julens Herlighed.

more Dem at se Deres Julepresent, saa staa den der, og hun pegede paa et Par smukke Majolikavaser.

— Dem har altsaa min Kone bestemt til mig? sagde Doktoren glædestraalende, thi ikke blot faldt Vaserne i hans Smag, men den søde Emmys Ide glædede ham endnu mere.

— Ja vist saa, men Fruen har dog endnu ikke bestemt sig, da Prisen blev hende lidt vel høj, forklarede Damen. — Under 50 Kroner kan vi dog imidlertid ikke sælge dem. Men Deres Frue kommer nok igen, det er jeg sikker paa.

En lykkelig Indskydelse aflokede Doktoren en munter Latter.

— Her er 30 Kroner, sagde han; — naar saa min Kone kommer igen, skal De overlade hende Vaserne for 20 Kroner. De kan jo sige til hende, at De har taget Fejl — eller hellere, at De først nu opdager, at Vaserne ikke er ganske ægte.

— Javel, Hr. Doktor, overlad De bare til os at klare den Historie, svarede Damen leende.

Doktoren saa et Øjeblik paa Vaserne og mumlede hen for sig: — Der vil Emmy rigtignok blive glad, naar hun faar dem saa billigt; de er virkelig ogsaa nydelige. Jeg tror, de skal staa paa det lave Skab.

Det var Juleaften. Begge Ægtefællerne havde givet hinanden smukke Julegaver, Doktoren var rigtig tornøjet, men — der var alligevel noget, som han savnede.

— Naa, lille Kone, hvor er saa de to Pragtvaser henne, som du har købt saa billigt? spurgte han endelig med et lunt Smil.

Emmy blev rød.

— Du ved altsaa Besked og er alligevel ikke vred paa mig? — Men hvorfor skulde jeg dog være vred paa dig, jeg har endogsaa glædet mig over det. Hvor er de saa?

— Jeg sendte dem i Formiddag til Mor, og hun blev vold-

som glad for dem.

— Hvad for noget! Var de til Svigerfors?

— Ja vist saa, lille Mand. Først havde jeg egentlig bestemt dem til dig, fordi jeg troede, at de var ægte. Men saa sagde de mig bagefter i Butikken, at det var en Fejltagelse det med den høje Pris. De var slet ikke ægte Majolika, og derfor kunde jeg faa dem for mindre end det halve. Men da jeg vidste, at du ikke kan udstaa forlorne Sager, saa bestemte jeg mig til at give dem til Mor, som ser mindre paa Tingene selv end paa selve Opmærksomheden.

Doktoren satte et højst komisk, halvt fortvivlet Ansigt op, men saa gav han sig med et til at le.

— Naa ja, jeg kan ogsaa berede Svigerfors en Overraskelse, sagde han endelig lidt stiltørdigt.

Julen 1936

staa nu udenfor vor Dør og banker paa. Har vi forberedt os til at tage imod den, vil vi byde den indenfor, saa den kan sprede Vinternattens Kulde og Mørke og fylde vort Sind med den rigtige Juleglæde! Se, hvor den straalet ud af af Børnernes Øjne, naar de i Klynger samles omkring de pyntede Udstillingsvinduer og stirrer ind i alt det dejlige, medens Ønskesedlen vokser eller slettes for noget nyt og mere dejligt. Se, hvor de jubler og leger om den lysende Gran paa Kirkepladsen. Ja, Julen er først og fremmest Børnernes Fest. Men ogsaa de ældre smiler og glæder sig over Julen, som vækker kære gamle Minder, en lang Kæde af lykkelige Dage fra den Gang de selv var Børn, og Barneaarenes Juleglæde genspejles i deres egne Børn og Børnebørn, Slægt efter Slægt. Saaledes var det for os, og saaledes vil det være efter os, for Julen er den Højtidsfest som holder paa det bedste i Menneskets Sjæl, symboliseret i det lille Jesubarn: Frelseren.

Lad os da alle samles omkring det store Træ paa Kirkepladsen, hvor Hornorkesteret Søndag Eftermiddag Kl. 4 spiller Julesalmer og Pastor Petersen taler om Julens glade Budskab. — Kl. 5 i Sandvig. — Glem ikke at lægge en Gave i Bøsserne ved Grannens Fod, saa de fattige, syge og bedrøvede ogsaa kan faa en glad Jul.

Juleaften Kl. 3.30 er der efter Sædvane en lille Festlighed for Patienterne paa Sygehuset, hvor Pastor Hostrup taler og Sangkoret synger. Derefter Kl. 5 Gudstjeneste i Kirken.

Glædelig Jul!

Gudstjenester i Allinge og Ols Kirke.

- Juleaften: Gudstjeneste i Allinge Kirke Kl. 17.
1. Juledag: Gudstjeneste i Ols Kirke Kl. 10 og i All. Kl. 14.
 2. Juledag: Gudstjeneste i Ols Kirke Kl. 14 og i All. Kl. 17.
- Søndag d. 27.: Gudstj. i Ols Kirke Kl. 10 og i Allinge Kl. 14.
- Nytaarsaften: Midnatsgudstjeneste i Allinge Kirke Kl. 23.30.
- Nytaarsdag: Gudstj. i All. Kirke Kl. 10 og i Olsker Kl. 14.
- Juletræsfester i All.-Sandv.
Børnernes Juletræsfest paa Menighedshjemmet i Allinge Mand, d. 28. Kl. 17.30. Samfundets Juletræsfest i Sandv. Tirsd. d. 29. Kl. 19, i All. Onsd. d. 30. Kl. 17.

